

உயிர்மெய் :

வரலாற்றுநிலை - சமகாலநிலை

Uyirmei Ezhuthu:

History and the contemporary state

முனைவர் த.சத்தியராஜ் / Dr.Satyraj¹

Abstract

In Tamil grammar, the alphabets are categorised as Uyir ezhuthu, Mei ezhuthu, Uyirmei ezhuthu and Ayutha ezhuthu. Among these, when Uyir ezhuthu and Mei ezhuthu combine they form Uyirmei ezhuthu. Even though these were referred to as *saarpezhuthu*, during the Tholkaapiyar days, they were identified as a part of language tradition and punariyal. Starting from the period of Tholkaapiyar, the Uyirmei ezhuthu were described in many ways. These descriptions were mainly focused on the grammatical nature of Uyirmei ezhuthu, the scale of sound (mathirai), the characteristics and also the application of the alphabets in the language context. Based on these, the current article is an outcome of a research regarding the history of Uyirmei ezhuthu and the contemporary level of it at present.

Date of submission: 2018-10-17
Date of acceptance: 2018-11-25
Date of Publication: 2018-12-30
Corresponding author's
Name: Dr.Satyraj
Email: neyakkoo27@gmail.com

Key Words: Tamil grammar, Tholkapiyam, Uyirmei ezhuthu, Tamil language, Ilampuranar.

முன்னுரை

உயிர்மெய் எனும் கலைச்சொல் உயிர் + மெய் சேர்க்கையினைக் காட்டும். இதனை இளம்பூரணர் உயிர்மெய்க் கூட்டம் (கோபாலையர் - அரணமுறுவல், 2003 ஜீ.79) என்பார். இது புதிய வடிவத்தை அடையாளப்படுத்திக் காட்டும் சொல்லாக விளங்குகிறது. இச்சொற் பயன்பாடு பிற்காலத்தில் சார்பெழுத்தாக எண்ண வழிவகுத்தது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் அது சார்பெழுத்தாகக் கருதப்படவில்லை.

“உயிர்மெய்யிலும் மாத்திரை குழப்பம்

இருக்கிறது [குறில் உயிர்மெய் (குறில் 1 + மெய் 1லு) மாத்திரைக்குப் பதில் ஒரு மாத்திரையும் நெடில் உயிர் 2லு மாத்திரைக்குப் பதில் இரண்டு மாத்திரை பெற்றது] என்று கருதிச் சார்பெழுத்தாகக் கொண்டுவிட்டார் நன்னூலார். இது பொருந்தாது” (சண்முகம் 2001, p.72). எனவே, தொல்காப்பியர் உயிர்மெய் கலைச்சொல்லைக் கவனமாகக் கையாளுகிறார் எனலாம். அச்சொல்லைப் புதைநிலையிலும் (ஆழ்மனம்) புதைநிலை (புறமனம்) தொல்காப்பியர் அமைத்துள்ளார். இதனை வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை மீக்கருத்தியல் வாய்பாடு கொண்டு இங்கு

¹The author is a Assistant Professor in Hindustan Arts and Science College, Coimbatore, India. neyakkoo27@gmail.com

விளங்கிக்கொள்வோம்.

உயிர்மெய் : உருத்தரித்தல் சார்பாதல்

சார்பெழுத்தாகக் கருதப்பெறாத உயிர்மெய் வடிவத்தைத் தொல்காப்பியர் முதலில் புதைநிலையில் அமைக்கிறார். அதனை,

மெய்யோ டியையினும் உயிரியல் திரியா
(தொல்.எழுத்து.இளம்.10)

புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்

உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்

எனை உயிரோடு உருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்

ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே

(தொல்.எழுத்து.இளம்.17)

மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்றும்
நிலையே (தொல்.எழுத்து.இளம்.18)

அம்மு வாரும் வழங்கியன் மருங்கின்

மெய்மயங் குடனிலை தெரியுங் காலை

(தொல்.எழுத்து.நச்சர்.22)

எனவரும் நூற்பாக்களின் வழி அறிந்துகொள்ளலாம். இவை புதைநிலையில் உயிர்மெய் வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை இளம்பூரணர் உரைவழிப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க் கூட்டத்தினை மெய்யோடி யையினும் என உயிர்மேல் வைத்துக் கூறியது, அவ்வுயிரின் மாத்திரையே இதற்கு மாத்திரையாகக் கூறுகின்றமை நோக்கிப் போலும். இயல் என்றது பெரும்பான்மை மாத்திரையினை சிறுபான்மை குறியும் எண்ணும் கொள்க.

எடு : க எனவும், கா எனவும் அவ்வாறு நின்றமை அறிக

(கோபாலையர் - அரணமுறுவல், 2003, p77).

‘தன்னினம் முடித்தல்’ என்பதனான்,

அளபெடை உயிரோடும், சார்பிற்றோற்றத்து உயிரோடும் கூறும் உயிர்மெய்யும் கொள்க.

எடு: உருவு உருவாகி உயிர்த்தல் கங எனக் கண்டுகொள்க. உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் கா நா எனக் கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க் கூட்டத்தினை ‘எல்லாம் மெய்யு’மென்று மெய்மேல் வைத்துக் கூறியது, அது முன் கூறிக் கூறப்படுதல் நோக்கிப் போலும். உயிர்மெய் யென்பதனை ஒற்றுமை கொள்வுழி உம்மைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையெனவும் வேற்றுமை கொள்வுழி உம்மைத்தொகையெனவும் கொள்க. ‘இல்லாத’ என்பது ‘இல்லா’ என நின்றது. உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் மேலும் கீழும் விலங்கு பெறுவன விலங்கு பெற்று உயிர்த்தலும், கோடு பெறுவன கோடுபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளி பெறுவன புள்ளிபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளியும் கோடும் உடன்பெற்று உயிர்த்தலும் எனக் கொள்க (கோபாலையர் - அரணமுறுவல், 2003, p.79).

தோன்று நிலை என்றதனால் உயிர்மெய்களைப் பிரிக்கும் இடத்தும், கூட்டு மிடத்தும், அவ்வாறே முன்னும் பின்னும் பெற நிற்குமென்றமையான், அக்கூட்டம் பாலும் நீரும் போல உடன் கலந்ததன்றி, விரல் நுனிகள் தலைப்பெய்தாற் போல வேறு நின்று கலந்தன வல்ல என்பது பெறுதும் (கோபாலையர் - அரணமுறுவல், 2003, p.80)

இளம்பூரணர் உயிர்மெய் வடிவத்தை உயிர்மெய்க் கூட்டம் என்று உரைகறித் தொல்காப்பியரின் ஆழ்மனப் பதிவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அதனை, நச்சர் மேலும் வலுப்படுத்துகிறார். அதாவது, உயிர்மெய்யில் வரக்கூடிய விலங்கு, கோடு, புள்ளி பெறக்கூடிய முறை / மாறுகின்ற முறைகளை விளக்கிச் செல்கின்றார். அது இங்கு எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது.

புள்ளியில்லா மெய்யெனவே, முன் பெற்றுநின்ற புள்ளியை உயிரேற்றுதற்குப் போக்கினமை பெறுதும். உருவுருவாகி

யெனவே புள்ளி பெறுதற்காக இயல்பாகிய அகரம் நீங்கிய வடிவே பின்னர் அகரம் பெறுதற்கு வடிவாமென்பது கூறினார்.

எடு: கநய என வரும்.

உருவு திரிந்து உயிர்த்தலாவது மேலுங் கீழும் விலங்கு பெற்றும், கோடு பெற்றும், புள்ளி பெற்றும், புள்ளியுங் கோடும் உடன் பெற்றும் உயிர்த்தலாம். கி கீ முதலியன மேல்விலங்கு பெற்றன. கு கூ முதலியன கீழ்விலங்கு பெற்றன. கெ கே முதலியன கோடு பெற்றன. கா நா முதலியன புள்ளி பெற்றன. அருகே பெற்ற புள்ளியை இக்காலத்தார் காலாக எழுதினார். மகரம் உட்பெறு புள்ளியை வளைத்தெழுதினார். கொ கொ பொ பொ முதலியன புள்ளியுங்கோடும் உடன்பெற்றன. இங்ஙனம் திரிந்து ஒலிப்பவே உயிர்மெய் இருநூற்றொருபத்தாறாயிற்று. ஆகவே உயிர்மெய்க்கு வடிவும் ஒருவாற்றாற் கூறினாராயிற்று.

இதனானே மெய் தனக்கு இயல்பாகிய அகரத்தை நீங்கி நிற்பதொரு தன்மையும் பிறிதொருயிரை ஏற்குந் தன்மையும் உடைய தென்பதூஉம், உயிர் மெய்க்குப் புலப்படாது இயல்பாகிய அகரமாய் நிற்குந் தன்மையும் மெய் புள்ளிபெற்றழிந்த வழி அவற்றிற்குத் தக்க உயிராய்ப் புலப்பட்டு வருந்தன்மையும் உடைய தென்பதூஉம் பெற்றாம். உயிர்மெய் என்பது உம்மைத் தொகை (கோபாலையர் - அரணமுறுவல், 2003, pp.8586)

ஆக, தொல்காப்பியர் தாம் கூற வந்த 'உயிர்மெய்' கருத்தியலைப் புதைநிலைச் சிந்தனையாகவே பார்க்கிறார் என்பதை உணரமுடிகிறது. நூன்மரபு இயலில் கூறவேண்டிய தேவை இருந்தும் தவிர்த்திருக்கிறார் அல்லது அதுபற்றிய எண்ணம் கற்றல்/கற்பித்தல் நிலையில் பின்னர் எழுந்தது எனலாம். மேலும், இவ்வுரைகள் உயிர்மெய் வடிவம் புதைநிலையாகக் கொள்ளப்பட்டாலும், அதனைத் தனியொரு வடிவமாக எண்ணுதல் வேண்டும் என எடுத்துரைக்கின்றன.

தொல்காப்பியர் மொழியின் எழுத்துக்களை அறிமுகம் செய்யும் இடத்தில் அறிமுகப்படுத்தாமல் உயிர்மெய் என்கிற வடிவத்தை மொழிமரபு, புணரியல் ஆகிய இயல்களில் பதிவுசெய்கிறார். அதனை,

உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுதல் ஆகா (தொல்.எழுத்து.இளம்.60)

உயிர்மெய் யீறும் உயிரீற் றியற்றே (தொல்.எழுத்து.இளம்.107)

எனவரும் நூற்பாக்கள் சுட்டிக்காட்டும். இவ்விடங்களில் தொல்காப்பியர் உயிர்மெய் எனும் கலைச்சொல்லை நேரடியாகப் பயன்படுத்துவதன் நோக்கத்தை இளம்பூரணர் தெளிவுபடுத்துகிறார். அதனைப் பின்வரும் உரைகள் சுட்டிக்காட்டும்.

உயிர்மெய் அல்லன மொழி முதல் ஆகா உயிரொடு கூடிய மெய்யல்லாதனவாகிய தனிமெய்கள் மொழிக்கு முதலாகா; உயிரொடு கூடிய மெய்கள் மொழிக்கு முதலாம் என்று.

ஈ ண டு உ யி ர் மெ ய் யெ ன் ப து வேற்றுமைநயம் கருதியெனவுணர்க. ஈண்டு ஒற்றுமை கருதில்,

“கதந பமஎனும் ஆவைந் தெழுத்தும்

“எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே” (மொழிமரபு:23)

எனச் சூத்திரம் சுருங்க வருவதன்றி, இதனாற் சொல்லப்பட்ட அறுபது உயிர்மெய்யினை எடுத்தோத வேண்டிச் சூத்திரம் பரக்க வருமென்பது

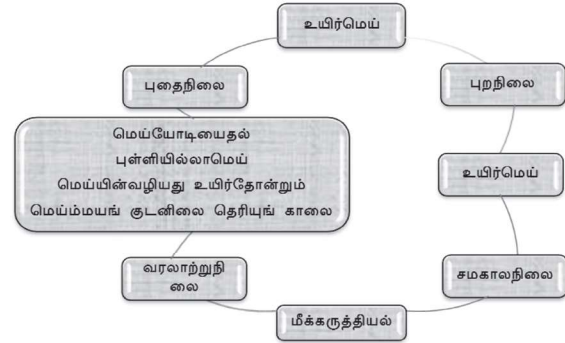
(கோபாலையர் - அரணமுறுவல் 2003, p.96)

உயிர்மெய் ஈறும் உயிர் ஈற்று இயற்று - உயிர்மெய் மொழியீற்றில் நின்றதுவும் உயிரீற்றின் இயல்பை யுடைத்து, இடையில் நின்றதுவும் உயிரின் இயல்பை யுடைத்து எறு.

ஈறும் இடையும் உயிருள் அடங்குமெனவே, முதல் மெய்யுள் அடங்கும் என்பதாயிற்று. இதனான், விள முதலிய உயிர்மெய்

ஈறெல்லாம் அகரவீறு முதலிய உயிரீற்றுள் அடங்கிப் புணர்ச்சிபெறுவன வாயின. வரகு என்புழி இடை நின்ற ரகர உயிர்மெய் அகரமாய் உயிர்தொடர்மொழி யெனப்பட்டது. ஈண்டு உயிர்மெய் ஒற்றுமை நயத்தான் உயிர்மெய்யென வேறு ஓர் எழுத்தாவதன்றி, ஈறும் இடையும் உயிரென ஒரெழுத்தாயும், முதல் மெய்யென ஒரெழுத்தாயும் நின்றதாயிற்று (கோபாலையர் - அரணமுறுவல், 2003, pp.112113).

இது தனித்த முதன்மையான எழுத்துக்களாக இல்லாததால் தொடக்கத்தில் 'எனப்படுப' (தொல்.எழுத்து.இளம்.1) எனக் குறிப்பிட்டு வேறுபடுத்துகிறார் தொல்காப்பியர் என இளம்பூரணர் (கோபாலையர் - அரணமுறுவல், 2003, ஜீ.73) உரை எழுதி இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இங்கு, செ.வை.சண்முகம் கூறிய கருத்தும் வலுப்படுகின்றது. அவர் மாத்திரையை வைத்துக்கொண்டு சார்பெழுத்தாகத் தொல்காப்பியர் கருதவில்லை என்றாலும், தொல்காப்பியர் உயிர்மெய் வடிவத்தைச் சார்பெழுத்தாகக் கருதாமைக்குப் பிறிதொரு காரணமும் இருக்கலாம். அது சார்பெழுத்தாக வருவது மொழியில் பிறிதொன்றைச் சார்ந்து வரும் தன்மையுடையதாக இருத்தல் வேண்டும். இதனை குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஆய்தம் (தொல்.எழுத்து. இளம்.2) ஆகியன சான்று பகருகின்றன. இவை பிறிதொன்றைச் சார்ந்தே அமைகின்றன. ஆனால், உயிர்மெய் அவ்வாறில்லை. இது ஏற்கனவே உட்பிணைப்பு நிலையில் (க் + அ = க) உருவானது. ஆதலின் தொல்காப்பியர் சார்பெழுத்தாகக் கருதவில்லை எனலாம். ஆதலால் தொல்காப்பியம் மொழிமரபு, புணரியல் ஆகிய இயல்களில் அதற்குரிய கலைச் சொல்லை நூற்பாக்களில் பயன்படுத்துகிறார் எனலாம். இதனை மொழியியல் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கினால் புதைநிலை புறநிலை வடிவங்களாகக் கொள்ளமுடியும். அதனைப் பின்வரும் வரைபடம் உணர்த்தும் கருத்தியலாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

உயிர்மெய்: வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை

வரலாற்றுநிலை - சமகாலநிலை எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாடு ஒவ்வொரு இலக்கணப் பனுவல்களிலும் அமைந்திருக்கும் பொதுப்பண்பு (இராசாராம், 2010). இப்பண்பு ஒரு வாய்பாடாக அமைந்துவிடுகிறது. அது எல்லா இலக்கணங்களுக்கும் பொதுவான பண்பாகையால் மீச்சிந்தனையாக நிலைபெறுகிறது. இந்நிலைபேறாக்கத்தினை உயிர்மெய் கருத்தியல் மூலம் உணரலாம்.

அதற்கு முன்பு இலக்கணவியல் நூலுள் கூறப்பட்ட வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாட்டிற்கான ஒருவகை விளக்கத்தை முதலில் அறிவோம்.

இலக்கணத்தை எழுத்த்தயாராகும் இலக்கணக் கலைஞன் செய்யுளையும் வழக்கையும் தரவுகளாக மொழிமெய்மைகளாகக் கருதும் நிலையில் வரலாற்றுக் காலம் சமகாலம் வரலாற்றுக் காலம் என்னும் ஊடாட்டத்திற்குத் தன்னைத் தகுதிப்படுத்திக் கொள்கிறான். முன்னையிலக்கணங்களை மதிப்பீடு செய்தல், செய்யுள் இலக்கணத்தோடு பொருத்திப் பார்த்தல், சமகால வழக்கிலுள்ள மொழி மாற்றங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இலக்கண அமைதிக்குத் தகுதிப்படுத்தல் என நடைபெறும் இவ்ஊடாட்டம் கால பரிமாணத்தோடு தொடர்புடைய செயல்பாடுகள்.

முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணி -
தொல். பா.

முன்னோர் நூலின் வழியே -
நன்.சி. பா.

முன்னோர் நூலின் முடிபுநோக்கி -
இ. வி. சி. பா.

அகத்திய நூல்வழி - மு.வீ.சி.பா.

என்னும் வரிகள் இக்கருத்தை உணர்த்துகின்றன. என்ப, என்மனார் புலவர் உள்ளிட்ட சொற்றொடர்கள் இவ்வரலாற்றுத் தொடர்பை மேற்கோளாகக் காட்டுவன. இவற்றை மரபிலக்கணங்களின் வரலாற்றுப்போக்கைப் பதிவு செய்யும் அகச்சான்றுகள் என்று கூறலாம்.

(இராசாராம் 2010, p.310)

இவ்விளக்கம் முன்னோர் மரபை வரலாற்றுநிலை என்றும் சமகால மரபைச் சமகாலநிலை என்றும் வரையறுத்துக்காட்டுகின்றது. இதனை இங்கு உரசிப் பார்க்கலாம்.

மேற்காட்டிய வரைபடத்தின் மூலம் உயிர்மெய்க் கருத்தியலைத் தொல்காப்பியர் புதைநிலை புறநிலை எனும் நிலையில் அறிமுகப்படுத்துகிறார் என்பதை முன்பு கண்டோம் அல்லவா? அங்கு, தொல்காப்பியர் கூறிய கருத்தை வரலாற்றுநிலையாகவும், இதன் இணையெதிர் வாய்பாட்டுக் கருத்தியலாகிய சமகாலநிலை என்பதைப் புறநிலையில் கூறும் தன்மையாகவும் கொள்ளலாம். இதனை இரண்டு வகையில் புரிந்துகொள்ளலாம்.

1. புதைநிலை புறநிலை = முன்னோர்மரபு சமகாலமரபு

2. புதைநிலை புறநிலை = ஆழ்மனம் புறமனம்

1. புதைநிலை புறநிலை = முன்னோர்மரபு சமகாலமரபு

தொல்காப்பியர் கூறிய புதைநிலை புறநிலை அமைப்பிலான விளக்கத்தில்

உள்ள புதைநிலைச் சிந்தனையை முன்னோர் வழங்கியமுறை என்பதாகக் கொள்ளலாம். அதாவது, தமிழ் மொழியின் வரலாற்றை இன்றைய தொல்லியல், வரலாற்றாய்வாளர்கள் போன்றோர் கி.மு.6000 வரை நீட்டித்துப் பார்க்கின்றனர். கி.மு.6000ஆம் நூற்றாண்டுவாக்கில் வழங்கிய எழுத்துமுறை சிந்துவெளி எழுத்துமுறை என்பதாகக் கூறுகின்றனர். அதன்பிறகு தமிழ்மொழி செப்பம் செய்யப்படுகின்றது. இதனைச் செய்தவர் ஐந்திரனார் என்பர். எனவே இதனைத் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள என்ப, மொழிப, என்மனார் புலவர் போன்ற சொல்லாடல்கள் தெளிவுபடுத்தும். ஆகவே, ஐந்திரனார் சிந்தனைப்பள்ளியின் தொடர்ச்சி தொல்காப்பியம் எனக் கருதப்படுகின்றது. இதன் தொடர்ச்சியால் தொல்காப்பியர் முதலில் புதைநிலையாகவும், பின்பு புறநிலையாகவும் அமைக்கிறார் எனலாம். ஆக புதைநிலை வரலாற்றுநிலையையும், புறநிலை சமகாலநிலையையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன எனக் கூறமுடிகிறது.

2. புதைநிலை புறநிலை = ஆழ்மனம் புறமனம்

மேற்கூறிய விளக்கத்தோடு இப்பண்பின் வழியும் தொல்காப்பியரிடத்து அமைந்திருக்கும் வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை கருத்தியல் வாய்ப்பாட்டை வேறொரு வகையில் புரிந்துகொள்வோம்.

தொல்காப்பியர் தாம் கூறவருகின்ற கருத்தை உடனே வெளிப்படாத தன்மையுடன் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. அவர் வெளிப்படையாக, அதாவது புறமனக் கருத்தியலாகக் காட்டுவதற்கு இருவழியைப் பின்பற்றுவதை ஊகிக்க முடிகின்றது. அதனை முதல் நூற்பாவிலிருந்து சுட்டிக்காட்டலாம்.

எழுத்தெனப் படுவ

அகரமுதலனகர விறுவாய்

முப்பஃதென்ப

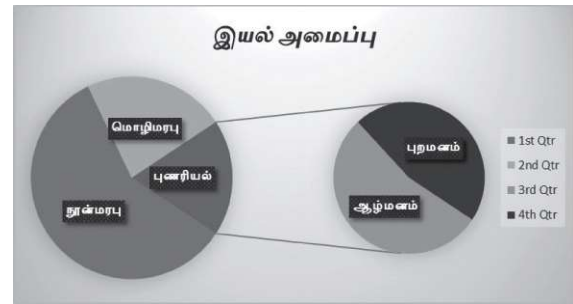
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே
(தொல்.எழுத்து.இளம்.1)

இந்நூற்பாத் தொடங்கி 33 நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியர் தமிழ் மொழிக்குரிய எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை, பெயர், மாத்திரை, வடிவம், மயக்கம் ஆகியவற்றைப் புறநிலையில் காட்டுகின்றார். இவற்றுள், எழுத்து, சார்ந்துவரல், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம், முப்பாற்புள்ளி, குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, மூவளபிசைத்தல், மாத்திரை, உயிர், மெய், உயிரியல், அரையளபு, வல்லெழுத்து, மெல்லெழுத்து, இடையெழுத்து, சுட்டு, வினா, ஒற்றிசை நீடல், அளபிறந்து உயிர்த்தல், தோன்றுநிலை ஆகிய கலைச்சொற்கள் அடங்குகின்றன. ஆனால், எங்கும் உயிர்மெய் எனும் கலைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இது அகமனக் கருத்தியலைச் சார்ந்தது. இக்கருத்தியல் அவர் மனதினுள் உயிர்மெய் சிந்தனையைப் புறமனமாகக் காட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டுள்ளது. அந்தப் புறமனம் நனவிலி மனதிலிருந்து வெளிப்பட்டு அகமனக் கருத்தியலாகப் பின்பு உருத்தரிக்கிறது எனலாம். அதை மொழிமரபு, புணரியல் ஆகிய இயல்களில் அமைந்த 60, 107 ஆகிய நூற்பாக்களில் வெளிப்படையாக உயிர்மெய் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அறியலாம். இது புறநிலைக் கருத்தியல் சார்ந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. இங்கு ஓர் ஐயம் எழுகிறது. மேற்காட்டிய இருவகை நிலைகளில் எவ்வகை வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை மீக்கருத்தியல் வாய்பாட்டுடன் மிக நெருங்கி வருகின்றது என்பதேயாம்.

**வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை
(≠ முன்னோர்மரபு சமகாலமரபு)
= ஆழ்மனம் புறமனம்**

மேற்கண்ட விளக்கங்கள் மூலம் ஓர் உண்மை புலப்படுகிறது. வரலாற்றுநிலை

சமகாலநிலை எனும் மீக்கருத்தியல் முன்னோர்மரபையும் தம் சமகாலமரபையும் வலியுறுத்தும் கருத்தியல் என்பதை இதுவரை மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது (சத்தியராஜ், 2013, 2017 - 2018). அதுவொருவகையான புரிதலாக இருந்தது. இது, முன்பு இரா.கோதண்டராமன் எழுப்பிய வினாவிலிருந்து வேறொரு தளத்திற்கு நகர்த்திப் பார்த்தது. என்ப, மொழிப, என்மனார் புலவர் போன்ற சொல்லாடல்கள் எப்படி முன்னோர்மரபுகளைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்? (இரண்டாம் வேற்றுமை கருத்தியலை இலக்கணவியல் நோக்கில் சிந்தித்து எழுதிய கட்டுரைக்கு அளித்த மதிப்பீட்டுரையில் கிடைக்கப்பெற்ற கருத்து) என அவரெழுப்பிய அவ்வினாவிற்கு விடை தேடவேண்டியதாகிறது. அதற்கான தீர்வு கிடைத்தாலும், அது மேலும் ஆராய்தற்குரியது.

இருப்பினும் அந்தத் தீர்வைக் காணலாம். ஏனெனில், இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட உயிர்மெய்க் கருத்தியலைப் புதைநிலையிலும் புறநிலையிலும் பேசக்கூடிய இடங்களில் முன்னோர் சமகாலத்தை வேறுபடுத்தும் தன்மைகள் நிலவவில்லை என்பதேயாம். அதாவது முன்னோர் மரபைக் குறிப்பிடும் என்ப, மொழிப போன்ற சொல்லாட்சிகள் ஓரிடத்தில்கூட வரவில்லை. எனவே, அக்கருத்தியல் முன்னோர்மரபு சமகாலமரபு தன்மையைப் பிரதிபலிக்கவில்லையென்பதையும், மாறாக ஆழ்மனம் (புதைநிலை) புறமனம் (புறநிலை) தன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது என்பதையும்

வெளிப்படுத்துகிறது. இதனைப் பின்வரும் வரைபடம் தெளிவுபடுத்தும்.

நிறைவு

இறுதியாக, வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாடு ஆழ்மனம் (புதைநிலை) புறமனம் (புறநிலை) தன்மையுடன் மிகநெருக்கமாக வருகிறது எனலாம். இதில் வரலாற்றுநிலை சமகாலநிலை எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாட்டைப் புதைநிலை - புறநிலை எப்படி வெளிப்படுத்தும்?

தொல்காப்பியரின் புதைநிலை வடிவமானது முன்னோர் சிந்தனையின் ஆழ்மனம் (நூன்மரபு) பதிவாகும். அது புறநிலையாக மொழிமரபு, புணரியல் ஆகிய இயல்களில் வெளிப்படுகின்றது.

இது பின்பு ஆயிரம் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு எழுந்த இலக்கண நூல்களில் எழுத்துக்களின் தனிவகையாக (சார்பெழுத்து நன்னூல்) அமைந்துவிடுகிறது. இப்பின்புலத்தைப் புரிந்துகொண்டால் அதனை (புதைநிலை புறநிலை) உணரலாம்.

References

- Irasaram, Su. (2010). *Ilakanaviyal Milkodpadum Kodpadikalum*. Nagerkoil: Kalasuvadu Pathipakam.
- Ilangkumaranar, R. (2015). *Tholkapiyak Kalaisol Vilakam*. Chennai: Tamil Perayam.
- Kopalaayar, T., V., & Aranamuruval, N. (2003). *Tholkapiyam Ezhutathikaram Ilampuranam*. Chennai: Tamilman Pathipakam.
- Kopalaayar, T., V., & Aranamuruval, N. (2003). *Tholkapiyam Ezhutathikaram Nachinarkiniyar*. Chennai: Tamilman Pathipakam.
- Shanmugam, Se., Vai. (2011). *Ezhuthilakana Kodpadu*. Chennai: Institute of International Tamil Studies.
- Satyaraj, T. (2013). *Tholkapiyam-Palaviyakaranam Kuurum Solliyal Koodpadukal*. Thanjavur: Thanjavur Tamil University.
- Satyaraj, T. (2017). *Milkodpadu Nookkil Aan-Pen Iyalbugal*. Thiruchengodu: KSR Womens Arts and Science College.
- Satyaraj, T. (2018). *Milkodpadu (Thokapiyam Mulamum Uraigalum)*. Coimbatore: Inam Publications.
- Suyambu, P. (2004). *Ilakana Nulgalil Karuthu Valarchi*. Chennai: Institute of International Tamil Studies.
- Vengkadesan & Prakash. (2010). *Tholkapiya Nannuul*. Chennai: New Century Book House.